6 d'Agost: La Transfiguració del Senyor (C)

Text de l'Evangeli (*Lc* 9,28-36): En aquell temps, Jesús prengué Pere i Joan i Jaume, i pujà en una muntanya a pregar. I s'esdevingué que, mentre pregava, l'aspecte del seu rostre era un altre i el seu vestit blanc refulgia. I heus aquí que dos homes conversaven amb ell. Eren Moisès i Elies, els quals apareguts en glòria, parlaven de la seva sortida, que havia de realitzar-se a Jerusalem. Però Pere i els qui eren amb ell estaven afeixugats de son. I un cop despertats, veieren la glòria d'ell i els dos homes que eren amb ell. I passà que, quan se'n retiraren, digué Pere a Jesús: «Mestre, bo és d'estar-nos aquí. Fem, doncs, tres tendes: una per a tu i una per a Moisès i una per a Elies», no sabent el que es deia. I parlant encara d'aquestes coses, es formà un núvol i els cobria; i tot entrant en el núvol, tingueren por. I una veu se sentí des del núvol que deia: «Aquest és el meu Fill, l'elegit; escolteu-lo!». Després de sentir-se la veu, es trobà Jesús sol. I ells callaren, i a ningú no digueren en aquells dies res del que havien vist.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Mestre, bo és d'estar-nos aquí. Fem, doncs, tres tendes (...)»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, tot meditant la Transfiguració, intuïm la situació de l'home al Cel. Allò que més ens interessa és contemplar l'espontània reacció dels "interlocutors terrenals" de l'escena. Un cop més, és Simó Pere qui pren la paraula: «Mestre, bo és d'estar-nos aquí» (Lc 9,33). És meravellós comprovar que, només veient el Cos del Crist en estat gloriós, Pere se sent plenament feliç: no troba a faltar res més.

«Fem, doncs, tres tendes: una per a tu i una per a Moisès i una per a Elies». La reacció de Pere mostra el dinamisme més autèntic de l'amor: ell ja no pensa en la seva pròpia comoditat; ell vol retenir aquella situació de profunda felicitat, tot procurant el bé dels altres (en aquest cas, interpretat d'una manera molt humana: unes tendes!). És la manifestació més clara del veritable amor: sóc feliç perquè et faig feliç; sóc feliç lliurant-me a la teva felicitat.

A més, és força revelador el fet que Simó reconegui intuïtivament Moisès i Elies. Pere, lògicament, tenia notícia d'ells, però mai els havia vist (havien viscut segles abans!) i, en canvi, els reconeix immediatament

(com si els conegués des de sempre). Heus ací una mostra de l'elevat grau de coneixença de l'home al Cel: en contemplar Déu "cara a cara", experimentarà una inimaginable ampliació del seu saber (una participació més profunda en la Veritat). En fi, «la "divinització" en l'altre món aportarà a l'esperit humà una tal "gama d'experiències" de la veritat i de l'amor, que l'home mai hauria pogut assolir en la vida terrenal» (Sant Joan Pau II).

Finalment, Simó, només veure Moisès i Elies, no solament els coneix a l'instant, sinó que també els estima immediatament (pensa en fer una tenda per a cadascú d'ells). Sant Pere, Papa (el primer de l'Església), però pescador, expressa aquest amor d'una manera senzilla; santa Teresa, monja, però Doctora (de l'Església) expressà la lògica de l'amor de manera profunda: «La felicitat de fer feliç l'altre excedeix la meva pròpia felicitat».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Va aparèixer tota la Trinitat: el Pare en la veu, el Fill en l'home, l'Esperit en el núvol lluminós» (Sant Tomàs d'Aquino)

- «Amb Pere, Jaume i Joan, pugem també nosaltres avui a la muntanya de la Transfiguració i ens aturem en la contemplació del rostre de Jesús, per a recollir el missatge i aplicar-lo en la nostra vida; perquè també nosaltres puguem ser transfigurats per l'amor» (Francesc)

- «Al llindar de la vida pública, el baptisme; al llindar de la Pasqua, la Transfiguració (...) ens dóna un tast de la vinguda gloriosa del Crist 'que transformarà el nostre pobre cos per fer-lo semblant al seu cos gloriós' (Fl 3,21). Però també ens recorda que ens cal passar 'per moltes tribulacions per entrar al Regne de Déu' (Ac 14,22)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 556)